

REPORTATGE | El teatre i la música, pilars fonamentals d'aquesta modalitat de batxillerat

Aprendre a riure'ns de nosaltres

L'Institut Joaquim Bau de Tortosa és l'únic centre ebrenc que ofereix el batxillerat d'Arts Escèniques. Més enllà de pujar a l'escenari, els professors subratllen la importància d'educar les emocions

MARINA PALLÁS

«El següent, ràpid! Vinga!», crida Manolita Nadal des de la butaca. I sacsa el seu cap rople de rinxols. «Aplaudiu!» Una alumna puja decidida a l'escenari, disposada a recitar el text que ha memoritzat tota la classe, formada per una quinzena d'estudiants de setze anys. S'ha descalçat i s'ha posat un vestit llarg per a la interpretació.

«Com m'ha pogut fer això?», comença a dir, amb expressió enfadada. Però aleshores es queda en blanc, mira els seus companys als seients del públic i no pot aguantar el riure i tots esclaten en rialles. Llavors surt de l'escenari pel lateral i torna a pujar, per, aquest cop sí, recitar i representar l'exercici posant-hi totes les ganes.

Es una de les proves de final de curs amb què Manolita Nadal, la professora de teatre de l'Institut de Tortosa Joaquim Bau, els avaluarà l'assignatura d'arts escèniques de primer de batxillerat. «Avegades ens cridem, ens discutim... Però sempre ens ho passem molt bé. Aquí estan els bons», explica.

En ser l'Institut Joaquim Bau l'únic centre de les Terres de l'Ebre que ofereix la modalitat de batxillerat d'Arts Escèniques, amb assignatures dedicades a perfeccionar el sentit musical i l'expressió

El grup de primer de batxillerat, carregat de companyerisme i bon humor. FOTO: JOAN REVILLAS

sió corporal, aplega alumnes de fins a deu pobles diferents del territori, i ja té una cinquantena d'inscrits per al curs vinent.

A més, des de fa trenta anys l'Institut també imparteix el batxillerat artístic. «Hem rebut bona resposta perquè la proposta que oferim al centre és molt plural. I si un alumne a meitat curs s'adona que no ha escollit la branca ade-

quada, pot canviar-se sense canviar de centre», apunta Sisco Lahosa, director de l'Institut.

«No tothom és només de ciències o de lletres. Hi ha també l'art: la música, el teatre, el cant. I també pot resultar una sortida per estudiar carreres com un magisteri infantil, per exemple», concreta Nadal, que fa més de vint anys que ensenya teatre.

El text que estan recitant un per un en aquesta classe conté paraules molt difícils de pronunciar, i la interpretació sempre despieta la memòria. Però el grup desprèn un aire de camaraderia i els companys s'ajuden entre ells quan a qui està a l'escenari se li esborra un vers de la ment. «Els avaluo la dicció, la memòria i la interpretació, a banda de la idea

que han tingut per representar de manera diferent l'exercici».

Al llarg de l'any, com a mínim preparen una obra de teatre a realitzar de portes enfora. «Si s'ha preparat una obra, s'ha de representar davant de públic. Això els dona més maduresa que practicar i assajar», argumenta la professora. Enguany el grup també participará en les festes de Roquetes el dia 9 de juliol, amb la Lira de Roquetes.

L'altre pilar bàsic, les assignatures de música, les imparteix Paco Espelta, qui assegura que tot i que la majoria d'alumnes tenen una certa predisposició, «no és cap requisit estudiar música fora de l'Institut». A l'assignatura de pràctica musical, per exemple, els alumnes creen una cançó, li posen lletra, la interpreten, la canten i l'enregistren, tot per fomentar la creativitat.

Com conclou Nadal: «A les assignatures fem una introducció a l'educació emocional, com a camí per educar-nos a nosaltres mateixos, per saber controlar les emocions... I, en definitiva, per ser més feliç. No ens eduquen emocionalment a les classes.»

Ja van quedant menys alumnes per pujar a l'escenari i representar l'exercici. Abans de començar un dels últims, se sent la veu de Manolita: «Aplaudiu!» I no n'hi ha cap que no en faci cas.